

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ

รหัสโครงการ 19-AG-04-GE-WSP-B

ชื่อโครงการ Workshop on Innovations in Agribusiness for
Young Entrepreneurs

ระหว่างวันที่ 1-5 กรกฎาคม 2562 เมืองไทเป ประเทศไต้หวัน

จัดทำโดย

นายอนันต์ พิริยะภัทรกิจ

ตำแหน่งนักวิจัย ศูนย์เชี่ยวชาญนวัตกรรมเกษตรสร้างสรรค์

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)

ส่วนที่ 1 ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ประกอบด้วยการนำเสนอโดยบุคคลทรัพยากร การแบ่งปันประสบการณ์การทำงาน ในแต่ละประเทศ นอกจากนี้ผู้เข้าร่วมการอบรมได้ทำแบบฝึกหัดรายบุคคล และกลุ่มเพื่อจัดทำรายงานการนำเสนอผลงาน รวมทั้งการทัศนศึกษาในฟาร์มเกษตรกรประเทศไต้หวัน

วันจันทร์ที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ช่วงเช้าลงทะเบียนการเข้าร่วมการอบรมโครงการ และแนะนำตัว สำหรับผู้บริหารโครงการ APO และผู้ร่วมการอบรมในแต่ละประเทศ ซึ่งการประชุมครั้งนี้มีประเทศที่เข้าร่วมอบรมทั้งหมด จำนวน 12 ประเทศ โดยสมาชิกที่เข้าร่วมอบรมบางท่านมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการพัฒนาระบบการจัดการฟาร์ม และระบบการเพาะปลูก (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 การลงทะเบียนการจัดอบรม และสมาชิกผู้ร่วมโครงการอบรม

บทเรียนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนวัตกรรมผู้ประกอบการ และเกษตรกรรมใหม่

การนำเสนอที่ 1 ทำความเข้าใจกับนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ: วิธีการสร้างนวัตกรรม และการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ของการจัดการแผนธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการ โดยมีวิธีดังนี้

1. วิธีการจัดหาเงินทุนของเจ้าของ - เกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรโดยตรงหรือโดยอ้อมจากผู้จัดการ (และเจ้าของ) เช่นผู้จัดการที่ทำงานกับการมอบหมายในธุรกิจอื่น ๆ ญาติที่ทำงานที่ไม่ใช่เงินเดือนการใช้เครดิตส่วนตัวของผู้ผลิต บัตรสำหรับค่าใช้จ่ายทางธุรกิจและหัก ณ ที่จ่ายเงินเดือนผู้จัดการ
2. ลดลูกหนี้ - วิธีการจัดการกับการจัดการลูกหนี้เช่นการเร่งการออกใบแจ้งหนี้หรือการใช้ดอกเบี้ยในการจ่ายเงินกำหนด
3. การใช้ประโยชน์ร่วมกัน - วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปัน และยืมทรัพยากรจากธุรกิจอื่น ๆ ในการใช้วิธีการต่าง ๆ ของการใช้ประโยชน์ร่วมกันความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้จัดการกับนักแสดงภายนอกเป็นวิธีที่ใช้ในการรับทรัพยากรที่จำเป็น
4. การจ่ายเงินล่าช้า - การจ่ายเงินล่าช้าจากธุรกิจเช่นการจ่ายเงินล่าช้าให้แก่ซัพพลายเออร์และอุปกรณ์เช่าซื้อ (และเพื่อชะลอการลงทุนส่วนใหญ่ในแง่ของการชำระหนี้)
5. การลดทุนที่ลงทุนในหุ้น - วิธีการเกี่ยวกับการลดทรัพยากรที่ลงทุนในหุ้น ตัวอย่างเช่นโดยการใช้งานประจำอย่างเป็นทางการจำนวนเงินทุนที่ลงทุนในหุ้นสามารถลดลงและโดยการหาเงื่อนไขที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้กับซัพพลายเออร์มันสามารถเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าซัพพลายเออร์ในระดับที่มากขึ้นหรือน้อยลง
6. เงินช่วยเหลือทางการเงิน - วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการขอรับเงินอุดหนุนเพื่อตอบสนองความต้องการทรัพยากรอาจเป็นเงินจากการแข่งขันและรางวัล

นอกจากนี้ยังได้มีการเรียนรู้เรื่อง การแทรกแซงที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงการจัดการเงินทุนทำให้การศึกษาเป็นส่วนสำคัญของส่วนผสม

1. ให้ความรู้แก่บุคคลภายนอกเกี่ยวกับศักยภาพของตลาดในประเทศ
2. ผู้ประกอบการ อาจมีความกังวลเล็กน้อย แต่ค่อนข้างเข้าใจถึงความคาดหวังของ ให้การศึกษาแก่ภาครัฐเกี่ยวกับความท้าทายในการพัฒนาผู้ประกอบการและผู้ร่วมทุน

การนำเสนอที่ 2 ลักษณะเยาวชนและการพัฒนาผู้ประกอบการ: ดึงดูดเยาวชนให้เข้าสู่ธุรกิจการเกษตรและอาหาร

สิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับหัวข้อนี้ คือ การเปลี่ยนแปลงระบบการเกษตรที่ยั่งยืน รวมทั้งระบบเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เพื่อกำหนดนโยบายสำหรับผู้ลงทุน โดยมีแนวทางต่าง ๆ เช่น การสร้างธุรกิจขนาดใหญ่ที่จะเติบโตอย่างรวดเร็วหากอยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสมจะสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้น การสร้างงานให้ผู้อื่น โดยผ่านกระบวนการขยายงานจะสามารถส่งผลต่อการเติบโตในระบบเศรษฐกิจอย่างแท้จริง

สำหรับการศึกษาอบรม วางแผนธุรกิจ และระบบงานด้านการเกษตร ในวันดังกล่าว ได้แนวความคิดในการนำหลักการ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยจะต่างประเทศมาประยุกต์ใช้กับระบบการเกษตรของประเทศไทย เช่น การประยุกต์ใช้ระบบโรงเรือนที่มีอยู่แล้วในการนำมาใช้ปลูกพืชที่สามารถควบคุมการเจริญเติบโตได้ ซึ่งมีต้นทุนค่าใช้จ่ายน้อยกว่า และสามารถให้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วได้คุ้มค่ากว่า รวมถึงการคำนึงถึงนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นของต่างประเทศที่เกษตรกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้กับแปลงเกษตรของประเทศไทย เช่น ระบบการควบคุมการให้น้ำ การใช้แสงที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสารสำคัญให้กับพืช (รูปที่ 2)

รูปที่ 2 การบรรยายแผนธุรกิจเกษตรของประเทศญี่ปุ่น

วันอังคารที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

บทเรียนที่ 2

การนำเสนอที่ 1 ธุรกิจการเกษตรผ่านการเป็นผู้ประกอบการเยาวชน ซึ่งมีระบบการเกษตรจากฟาร์มตัวอย่างของประเทศไต้หวันจำนวน 2 ฟาร์ม มาบรรยายซึ่งแผนการจัดการฟาร์ม ดังนี้

1. ฟาร์มที่ทำการขยายและพัฒนาสายพันธุ์พืชสกุลว่านสีทศ ซึ่งมีกระบวนการปรับปรุงสายพันธุ์ การเร่งการออกดอกของว่านสีทศในแต่ละสายพันธุ์ รวมถึงทิศทางการตลาด และการจำหน่ายพืชสกุลว่านสีทศในรูปแบบการส่งออกโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ (รูปที่ 3)

รูปที่ 3 การบรรยายเรื่องการพัฒนาว่านสีทศในฟาร์มเกษตรกรประเทศไต้หวัน

2. ฟาร์มตะพาบ เป็นฟาร์มที่ทำการขยายพันธุ์และเพาะเลี้ยงตะพาบ ซึ่งส่งจำหน่ายแถบประเทศจีน และอินโดนีเซีย สำหรับฟาร์มนี้มีการเลี้ยงและเพาะพันธุ์ตะพาบ โดยจำหน่ายในรูปแบบการส่งไข่ที่มีเชื้อจำหน่าย การจำหน่ายตัว (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 การบรรยายเรื่องการเพาะเลี้ยงตะพาบ

การนำเสนอที่ 2 การจัดทำแผนผังสำหรับการวางแผนธุรกิจภาคการเกษตร

1. ธุรกิจการเกษตรที่เป็นนวัตกรรมในห่วงโซ่อุปทานด้านการเกษตร โดยวางระบบการจัดการเพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านการเกษตร ซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบภายในองค์กร, การทำฟาร์มในเมือง, เทคโนโลยีการจัดการขยะเพื่อนำมาใช้ในระบบการเกษตร ช่วยลดต้นทุน รวมถึงการคำนึงถึงสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อการนำมาใช้ในกระบวนการแปรรูปอาหาร และการพัฒนารูปผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่ที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น

รูปที่ 5 การอบรมทเรียนเรื่องการจัดทำแผนผังการเกษตร

การนำเสนอที่ 3 การเร่งผลิตผู้ประกอบการเยาวชน เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบ

การนำเสนอที่ 4 การจัดหาทางการเงินสำหรับ บริษัท ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้น แผนการของรัฐ / เอกชนการระดมทุนมวลชน ฯลฯ

การนำเสนอที่ 5 ภาพรวมของกฎระเบียบเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของเยาวชน รวมถึงการกำหนดหรือยกเลิกกฎระเบียบการควบคุมสินค้าเกษตรบางประเภท

เมื่อทำการอบรมเสร็จให้แต่ละกลุ่มทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยเขียนถึงหัวข้อและความสำคัญของการทำแผนธุรกิจ เช่น การทำฟาร์มไก่ โดยต้องคำนึงถึงระบบโรงเรือน การจัดการโรงเรือน และแหล่งการนำผลผลิตหรือสินค้าไปจำหน่าย (รูปที่ 6)

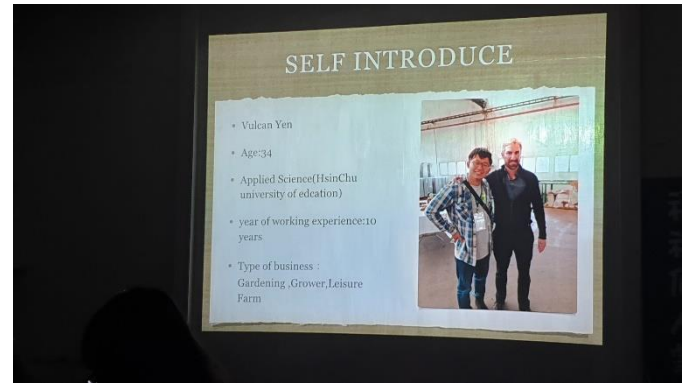

รูปที่ 6 การเร่งผลิตผู้ประกอบการเยาวชน เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบ

วันพุธที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ศึกษาดูงานนอกสถานที่ในพื้นที่การเกษตรของเกษตรกร ประเทศไทยวัน จำนวน 2 ฟาร์ม คือ

1. แปลงรวบรวมและปลูกเลี้ยงพืชสกุลกระบองเพชร หรือแคดตุส ที่ฟาร์ม Fuhsiang ซึ่งมีการบริหารหรือการจัดการฟาร์มแบบครัวเรือน เน้นการผลิตเพื่อจำหน่ายในรูปแบบการขายส่ง หรือสินค้าที่ระลึก โดยผู้ซื้อสามารถเลือกซื้อต้นไม้ด้วยตนเอง พร้อมนำมาจัดตกแต่งในภาชนะปลูกตามใจชอบ สำหรับฟาร์มนี้จะเน้นการวางหรือจัดจำหน่ายให้กับลูกค้าในพื้นที่ประเทศไทย มีการส่งสินค้าวัสดุปลูกนำเข้าจากต่างประเทศ ตลอดจนการแปรรูปผลไม้ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่า (รูปที่ 7 และ 8)

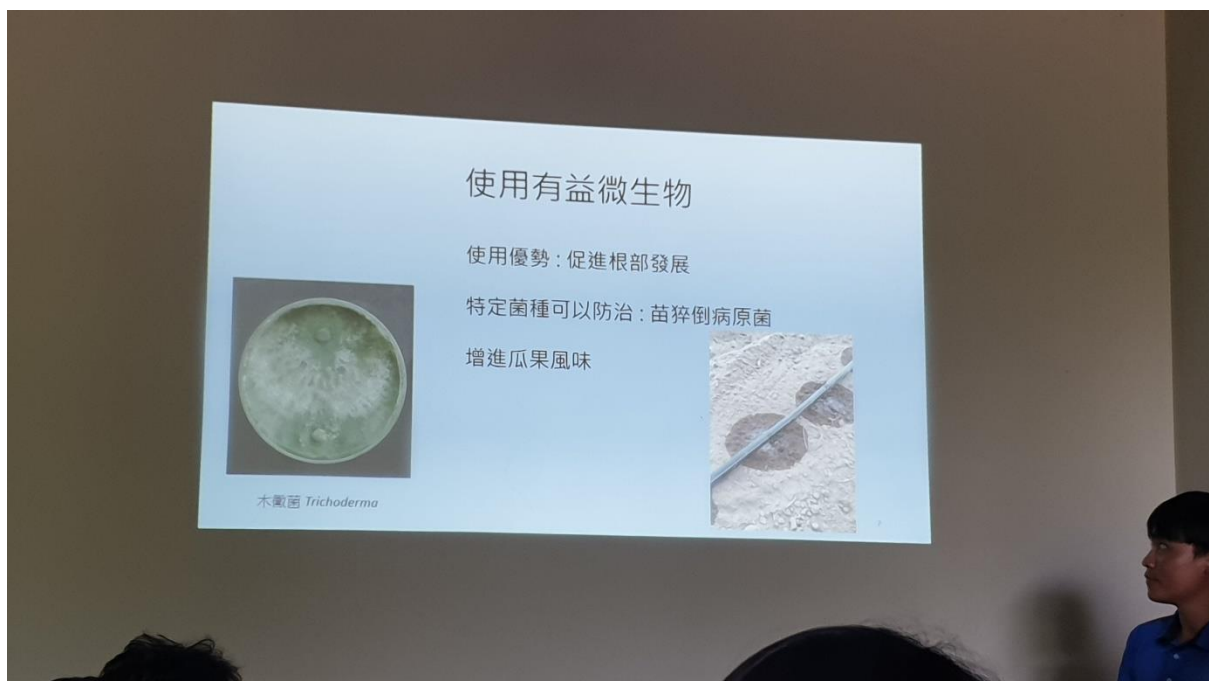
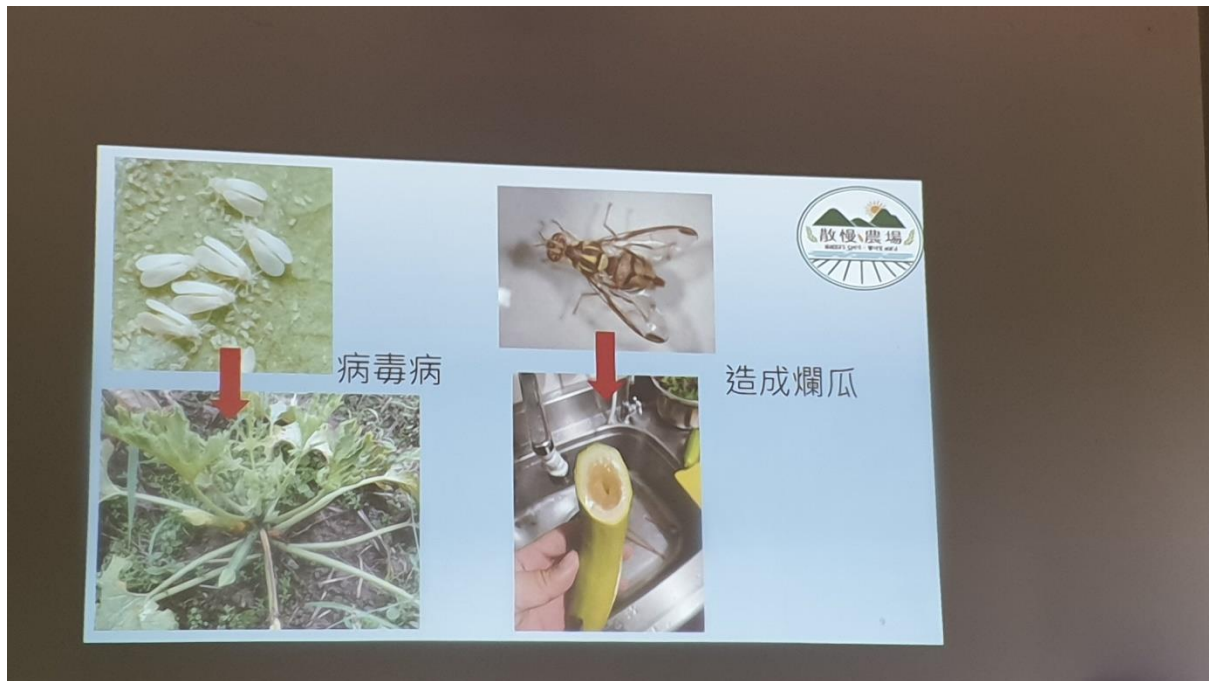

รูปที่ 7 การรับฟังระบบการจัดการฟาร์ม

รูปที่ 8 ศึกษาดูงานระบบการเกษตร ณ ฟาร์ม Fuhsiang

2. แปลงปลูกเลี้ยงพืชแบบเกษตรอินทรีย์ ฟาร์มนี้มีระบบการปลูกเลี้ยงพืชระบบโรงเรือนเพาะชำ เพื่อป้องกันโรคและแมลง นอกจากนี้ยังมีการปลูกพืชในระบบหมุนเวียน ตัวอย่างเช่น แตงซูกินี สตอร์เบอร์ เมล่อน เพื่อให้มีระบบการจัดการพืชหมุนเวียนลดการติดต่อกันของโรคพืช และลดปัญหาเรื่องแมลงศัตรูพืชที่สำคัญเช่น แมลงหวี่ขาว หนอนมวนใบ และหนอนกระทู้ผัก เป็นต้น แปลงนี้มีการจัดทำระบบน้ำหยด เพื่อลดปัญหาเรื่องโรคใบเน่า และราน้ำค้าง (รูปที่ 9 และ 10)

รูปที่ 9 ระบบน้ำในแปลง และปัญหาเรื่องโรคและแมลง

รูปที่ 10 ศึกษาฐานระบบการเกษตร ณ แปลงทดลอง

ศึกษาและดูงานระบบการเกษตรของเกษตรกรในประเทศไทย โดยดูระบบการจำหน่ายสินค้าเกษตรในร้านสินค้าระดับชุมชน ซึ่งสินค้าทางการเกษตรส่วนใหญ่ จะประกอบด้วย ข้าว พักทอง แตงซูกินนี้ ผัก และข้าว เป็นต้น (รูปที่ 11)

รูปที่ 11 ศึกษาดูงานระบบการเกษตร

วันพฤหัสบดีที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

บทเรียนที่ 4 การแบ่งปันประสบการณ์ของแต่ละประเทศ ในกรณีที่มีความสำเร็จของงานเกษตรสมัยใหม่ โดยประกอบด้วยผู้ประกอบการเยาวชนเพื่อรักษาผู้นำการเกษตรในอนาคตในประเทศสมาชิก APO

การนำเสนอรายงานนวัตกรรมเกษตร หรือระบบการเกษตรสมัยใหม่ของแต่ละประเทศ จำนวน 12 ประเทศ ดังนี้

1. ประเทศไทย รายงานถึงการใช้เทคโนโลยีจากงานวิจัยถ่ายทอดสู่เกษตรกร โดยพัฒนาร่วมกันกับเกษตรกร สำหรับการเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่เน้นค่อนข้างยาก ความท้าทายที่มีผลกระทบต่อธุรกิจของพวกเขาเป็นปัจจัยภายในหรือภายนอกเช่นการเงิน, บุคลากร, อุปกรณ์, คู่แข่ง, การจัดหาวัสดุเศรษฐกิจหรือนโยบายของรัฐบาล พวกเขาจะมองหาโอกาสที่จะทำให้พวกเขาได้เปรียบ หน่วยงานราชการ กล่าวคือกรมวิชาการเกษตร และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในระบบผู้ประกอบการรุ่นใหม่ เราช่วยผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในการสร้างธุรกิจของพวกเขาด้วยการสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นความรู้สำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และอุปกรณ์หรือการทำฟาร์มแบบสัมผัส เช่น ธุรกิจโลชั่นบำรุงผิว Velela ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่น่าทึ่งของเสียจากเปลือกกล้วยหอมมาใช้ประโยชน์และเพิ่มมูลค่าและการพัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรจากดอกดาวเรืองของกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่จังหวัดเลย เป็นต้น (รูปที่ 12)

รูปที่ 12 การนำเสนอนวัตกรรมเกษตรในประเทศไทย

2. ประเทศอิหร่าน รายงานถึงภาคเกษตรกรรมของประเทศ ส่วนใหญ่ภาคการเกษตร ในประเทศนี้ยังคงใช้ระบบการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก ระบบการเกษตรเน้นการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น กาแฟ โกโก้ และชา เป็นต้น

รูปที่ 13 การนำเสนอนวัตกรรมเกษตรในประเทศ

3. ประเทศฟิลิปปินส์ รายงานถึงการมีส่วนร่วมของเยาวชนในด้านการเกษตรได้รับความสนใจทั่วโลกเป็นอย่างมาก เกษตรกรรุ่นใหม่มักจะความพยายามสูง สำหรับเป็นเครื่องมือในการลดความยากจนความมั่นคงด้านอาหารและการสร้างงาน ภาคเกษตรกรรมในฟิลิปปินส์ยังถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตที่ครอบคลุม การลงทุนในเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นนักธุรกิจเกษตรในอนาคตและมีอาชีพสามารถมีส่วนร่วมอย่างมากในการพัฒนาภาค อย่างไรก็ตามคนหนุ่มสาวที่มีความสนใจในการเกษตรต้องเผชิญกับความท้าทายมาก เช่น การเข้าถึงความรู้ข้อมูลและการศึกษาที่ไม่เพียงพอรวมถึงการเข้าถึงตลาดและการเงินที่มีอยู่อย่าง จำกัด เพื่อฟื้นฟูความสนใจในการเกษตรมีความจำเป็นที่จะต้องมีความพยายามร่วมกันมากขึ้นระหว่างภาครัฐนักลงทุนภาคเอกชนและองค์กรทางสังคมและสังคมเพื่อกระตุ้นจิตวิญญาณผู้ประกอบการของเยาวชน และการเกษตรตำแหน่งเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจ

ทั้งนี้ ได้มีการรายงานถึงเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในการจัดการระบบการเกษตร เกษตรกรรุ่นใหม่บางรายประกอบอาชีพเกษตรกรรม บางรายทำอาชีพปศุสัตว์

4. ประเทศมาเลเซีย รายงานถึง ระบบการทำงานภาคการเกษตรเน้นการสนับสนุนการปลูกปาล์มน้ำมันอย่างจริงจัง เน้นการเพิ่ม มูลค่าให้ปาล์มน้ำมัน และนโยบายรักษาเสถียรภาพราคาผลผลิต ภายในปี 2020 จะมีการผลิตข้าวให้ได้เพิ่มขึ้น กำหนดมาตรการด้านภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรในกลุ่ม สินค้าอ่อนไหวสูง กำหนดมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี รวมทั้ง ให้ติดตามราคาสินค้าอาหารฮาลาลด้วย (รูปที่ 14)

รูปที่ 14 การนำเสนอวัฒนธรรมเกษตรในประเทศมาเลเซีย

5. **ประเทศเนปาล** รายงานถึงภาคการเกษตรในเนปาลยังคงอยู่ในระดับการดำรงชีวิตด้วยระบบการทำฟาร์มแบบผสมผสาน เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินขนาดเล็กไม่มีความรู้ในเชิงพาณิชย์ หลายพื้นที่ในประเทศที่ประชากรวัยรุ่น และผู้สูงอายุที่ต้องรับผิดชอบในการทำฟาร์ม มักจะไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว เป็นสาเหตุให้นำไปสู่การผลิตที่ต่ำ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตในภาคการเกษตรนี้มีต้นทุนการผลิตสูง ในสถานการณ์นี้เครื่องจักรกลการเกษตรที่มาช่วยไม่เพียงพอ เครื่องมือหลายอย่างที่เป็นช่วยลดเวลาในการปฏิบัติงาน และยังช่วยประหยัดแรงงานและพลังงานอีกด้วย ภาคอุตสาหกรรมเกษตรขนาดเล็กและขนาดกลาง ผู้ประกอบการรุ่นเยาว์จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในภาคนี้ด้วยความรู้และแนวคิดที่สร้างสรรค์เพื่อให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน ในที่สุดมีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับความร่วมมือระดับชาติทวิภาคีและพหุภาคีของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร

สำหรับประเทศนี้ส่วนมากจะเน้นทำเกษตรเชิงท่องเที่ยว เนื่องจากลักษณะทางภูมิประเทศส่วนใหญ่มีพื้นที่ราบสูง ความเหมาะสำหรับการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นเทือกเขา พืชพรรณ และการเลี้ยงสัตว์

ดังนั้น การเกษตรจึงมุ่งเน้นเรื่องการปลูกเลี้ยงพืชเมืองหนาวเป็นหลัก เช่น กาแฟ โกโก้ ชา และแอปเปิ้ล เป็นต้น (รูปที่ 15)

รูปที่ 15 การนำเสนอโปรแกรมเกษตรในประเทศเนปาล

6. **ประเทศปากีสถาน** รายงานถึง เกษตรกรในเขตพื้นที่ภาคเหนือของประเทศปากีสถาน มีการเพาะปลูกผลไม้หลากหลายชนิดนับตั้งแต่ แอปเปิ้ล เชอร์รี่ ถั่วรวมทั้งอัลมอนด์ วอลนัทและสนถั่ว สภาพแวดล้อมที่สูงและมีอากาศบริสุทธิ์ของเทือกเขาหิมาลัย มีระบบชลประทานโดยที่มีแหล่งน้ำมาจากธารน้ำแข็งบริสุทธิ์ได้สร้างมหัสจรรย์ด้านการเพาะปลูกผลไม้ในปากีสถานจำเป็นที่จะต้องนำมาแปรรูปเป็นผลไม้แห้งเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากระบบการขนส่งภายในประเทศค่อนข้างจะไม่สะดวก ผลไม้แห้งและถั่วมีการใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์อบแห้งผลไม้สดและแปรรูปถั่ว

ขณะเดียวกันปากีสถานยังได้มีการสนับสนุนให้เกษตรกรของตนเองทำการเกษตรแบบอินทรีย์ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการทำการผลิต และมีตลาดรองรับสำหรับผลผลิต มีการฝึกอบรมเกษตรกรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถทำการผลิตได้ทันตามความต้องการของตลาด (รูปที่ 16)

รูปที่ 16 การนำเสนอนวัตกรรมเกษตรในประเทศปากีสถาน

7. **ประเทศศรีลังกา** รายงานถึงรัฐบาลศรีลังกา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลผลิตการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตร การพัฒนาหีบห่อบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตร รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีในภาคเกษตรกรรมอย่างมาก

เนื่องจากศรีลังกาเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีผลผลิตทางการเกษตรหลายอย่าง อาทิเช่น ชา ยางพารา มะพร้าว เครื่องเทศ ผักและผลไม้ แต่ศรีลังกาขาดทักษะในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร การใช้เทคโนโลยี ในภาคการเกษตรและการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่สามารถแข่งขันใน ตลาดโลกได้

โดยเน้นเกษตรกร รายย่อย จัดทำระบบ Plantation ขนาดใหญ่ เช่น ชา ยางพารา มะพร้าว เป็นต้น ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสม (รูปที่ 17)

รูปที่ 17 การนำเสนอวัฒนธรรมเกษตรในประเทศศรีลังกา

8. **ประเทศไต้หวัน** รายงานถึง การเกษตรที่ไต้หวันส่วนใหญ่เป็นของคนที่มีฐานะดี เพราะเกษตรกรแต่ละรายจะมีที่ดินมาก คนส่วนใหญ่จึงสนใจในด้านเกษตรมาก ๆ เน้นการลงทุนสูงด้านเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อให้ได้ผลผลิตดี คุณภาพดี ส่งผลให้ราคาสินค้าการเกษตรดี ตัวอย่างการเกษตร เช่น สายพันธุ์ข้าวพื้นบ้าน ส่วนใหญ่เป็นข้าวเมล็ดสั้น เหนียว เกษตรกรใช้เครื่องปลูกเป็นแถว นิยมใช้ระบบแปลงอินทรีย์ ทำให้ประเทศไต้หวันเป็นประเทศที่สามารถส่งออกสินค้าต่าง ๆ เป็นอันดับ 6 ของโลก ไต้หวันมีพื้นที่เกษตรอินทรีย์ประมาณ 6,000 เฮกตาร์ คิดเป็น 0.6% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด การผลิตและจำหน่ายในแหล่งผลิตที่เรียกว่า “การเกษตรที่ได้รับการสนับสนุนจากชุมชน (Community Supported Agriculture : CSA)” เป็นระบบอาศัยการรู้จักแทนการรับรอง ได้มีการนำมาใช้ ในไต้หวันแล้ว (รูปที่ 18)

รูปที่ 18 การนำเสนอวัฒนธรรมเกษตรในประเทศไต้หวัน

9. ประเทศเวียดนาม รายงานว่า เกษตรกรรุ่นใหม่มีความรู้ด้านไอที (IT) มากกว่าเกษตรกรรุ่นเก่า ๆ ซึ่งทำระบบการเกษตรแบบดั้งเดิม และล่าสุด ทั้งนี้เกษตรกรส่วนใหญ่ที่มีการพัฒนามักจะเป็นภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการผลิตในระดับสูง การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งใหม่เริ่มต้นที่จะนำเสนอในขอบเขตการทำฟาร์มโดย Smart Farms ซึ่งคล้ายกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับโรงงานสมาร์ทไต์ตามการเชื่อมต่อโครงข่ายของเครื่องจักร และระบบกับสถานที่ในกรณีนี้พืชทางการเกษตร (รูปที่ 19)

รูปที่ 19 การนำเสนอนวัตกรรมเกษตรในประเทศเวียดนาม

10. ประเทศอินเดีย รายงานว่า รัฐบาลอินเดียผ่านนโยบายและรูปแบบที่แตกต่างกันเช่นนโยบายสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติ (IPR) นโยบาย Make in India, Skill India, Start Up India, Smart Cities, นโยบาย Digital India ที่พยายามสร้างระบบนิเวศที่แข็งแกร่งสำหรับการบำรุงรักษานวัตกรรมและ Start-ups / ผู้ประกอบการ ในประเทศ. ประเทศส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรมโดยแรงงานส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในนั้น ภาคเกษตรนี้มีศักยภาพมหาศาลในการส่งเสริมนวัตกรรมเนื่องจากมีทรัพยากรที่อุดมไปด้วยความรู้ดั้งเดิมความหลากหลายทางชีวภาพและทุนมนุษย์ ประเทศเริ่มค่อย ๆ ขยับแบบฟอร์ม “ขับเคลื่อนโดยผู้ผลิตเพื่อขับเคลื่อนอุปสงค์และขับเคลื่อนระบบการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตร (R&D) ที่เป็นผู้นำตลาด” ICAR ได้จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะธุรกิจเกษตร (ABI) 24 แห่งเพื่อบำรุงรักษาผู้ที่เพิ่งเริ่มต้นและผู้ประกอบการนวัตกรรม โปรแกรม ABI ชนบทของกระทรวงเกษตรก็กำลังได้รับแรงผลักดันเช่นกัน ในปีพ. ศ. 2561 บริษัท Startup ด้านการเกษตรได้ระดมทุนประมาณ 65.6 ล้านดอลลาร์ในปี 2561 และกลุ่มธุรกิจอาหารที่เริ่มต้นราว 516 ดอลลาร์ ประสบการณ์ของทั้งสองกรณีแสดงให้เห็นว่าภาคอาหารและการเกษตรได้รับความสนใจจากกระแสของเยาวชนที่มีการศึกษาถูกไล่ออกจากความคิดความหลงใหลและนวัตกรรม ผู้ประกอบการและผู้เริ่มต้นธุรกิจเหล่านี้ให้การเชื่อมโยงที่ขาดหายไปในช่วงโซ่คุณค่าเกษตรและการส่งมอบผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีและบริการที่มีประสิทธิภาพให้กับเกษตรกรในด้านหนึ่งและผู้บริโภคในทางกลับกัน สามารถสรุปได้ว่ามีสองกรณีที่มีโอกาสที่ดีกว่าสำหรับการบำรุงเลี้ยงและสร้างแพลตฟอร์มที่เปิดใช้งานนวัตกรรมสำหรับธุรกิจเกษตรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรในประเทศ

ทั้งนี้ ได้รายงานถึงหลักการใช้เทคโนโลยีในการถนอมอาหาร และการยืดอายุภายหลังการเก็บเกี่ยวเช่น สัม มะเขือเทศ โดยใช้สารสกัดจากพืช เป็นวัสดุเคลือบ และสามารถเก็บรักษาผลไม้นาน (รูปที่ 20)

รูปที่ 20 การนำเสนอนวัตกรรมเกษตรในประเทศอินเดีย

11. ประเทศอินโดนีเซีย รายงานถึงสถานการณ์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์โลกการพัฒนาการเกษตรในอินโดนีเซีย กำลังมุ่งเน้นไปที่การเกษตรแบบยั่งยืน อย่างไรก็ตามจำนวนของเกษตรกรรายย่อยในอินโดนีเซียนั้นต่ำกว่าเกษตรกรผู้สูงอายุมาก สภาพเช่นนี้ทำให้เกิดความกังวลว่าเมื่อเวลาผ่านไปจำนวนของเกษตรกรจะลดลงเนื่องจากความลำบากในการฟื้นฟูเกษตรกร บทความนี้วิเคราะห์แบบจำลองของผู้ประกอบการปลูกฝังเยาวชนที่ทำไมในการบรรเทาความยากจนตามเป้าหมายและการให้ความสำคัญกับชนบทในชาวตะวันตกอินโดนีเซีย ธุรกิจการเกษตรในประเทศอินโดนีเซียตั้งอยู่ในกว่า 25 จังหวัดส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดชวาตะวันออกชวาตะวันตกสุมาตราเหนือกาลิมันตันตะวันตกสุมาตราตะวันตกและบาห์ลี สวนสัม มีการแพร่กระจายไปตามสภาพภูมิอากาศทางการเกษตรที่หลากหลายเช่นที่ราบสูงและที่ราบสูงพื้นที่แห้งและชื้นและบางครั้งอยู่ในพื้นที่แอ่งน้ำ พื้นที่เหล่านี้มีความหลากหลายของพันธุ์และการฝึกฝนรูปแบบต่าง ๆ มักจะได้รับการฝึกฝนแล้วครั้งเล่าผ่านการทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การฟื้นฟูเกษตรกรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อธุรกิจการเกษตรในอินโดนีเซียโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับความยั่งยืนทางการเกษตรเพื่อลดความยากจนและการฟื้นฟูชนบท การฟื้นฟูเกษตรกรขึ้นอยู่กับนักแสดงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแอมมทางสังคมของความยั่งยืนทางการเกษตร หากการฟื้นฟูเกษตรกรไม่ได้เป็นกังวลก็สามารถทำนายได้ว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนของการเกษตรจะกลายเป็นนิ่งและแม้กระทั่งลดลง ปัจจัยบางประการที่กำหนดว่าการฟื้นฟูนักแสดงทางการเกษตรเกี่ยวกับสวนสัมเพื่อลดความยากจนและการทำให้เป็นชนบทเป็นปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายในเช่น: ลักษณะของคนรุ่นใหม่, แนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการคัดเลือก, แรงจูงใจของคนรุ่นใหม่, และการมีส่วนร่วมของคนรุ่นใหม่ในการเกษตร ปัจจัยภายนอกเช่น: การสนับสนุนจากรัฐบาล, การสนับสนุนครอบครัว, การสนับสนุนชุมชนและการสนับสนุนทางการตลาด แบบจำลองนี้เป็นโปรแกรมความมั่นคงแบบครบวงจรสำหรับคนชวตะวันตกทุกคนที่มีวิสัยทัศน์ในการบรรลุถึงคนชวตะวันตกขั้นสูงการแข่งขันและความเจริญรุ่งเรืองและภารกิจของการจัดตั้งผสมผสานและสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการชาวตะวันตกระดับโลก ในแนวทางของ Model Of Youth Agroententurship (รูปที่ 21)

รูปที่ 21 การนำเสนอวัฒนธรรมเกษตรในประเทศอินโดนีเซีย

12. **ประเทศฟีจี** รายงานถึง สาธารณรัฐฟีจี ตั้งอยู่บนหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา และมีพื้นที่ราบเพียงเล็กน้อย พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าไม้ และต้นมะพร้าวบริเวณชายฝั่ง บริเวณที่แห้งแล้งเป็นทุ่งหญ้า หรือใช้ในการทำไร่อ้อย มีภูมิอากาศแบบร้อนชื้น พืชพันธุ์ทางการเกษตรที่ฟีจีปลูกส่วนใหญ่ ได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง เผือก ต้นสน และผลไม้ อาทิ มะม่วง สับปะรด และสาเก การปลูกพืชพันธุ์ทางการเกษตรส่วนใหญ่จะเน้น เพื่อการบริโภค ภายในประเทศ เป็นหลัก แต่จะมีสินค้าเกษตรบางชนิด ได้แก่ อ้อย เผือก มันสำปะหลังที่จะส่งออกไปยังประเทศหมู่เกาะ แปซิฟิกใต้ (รูปที่ 22)

รูปที่ 22 การนำเสนอนวัตกรรมเกษตรในประเทศฟีจี

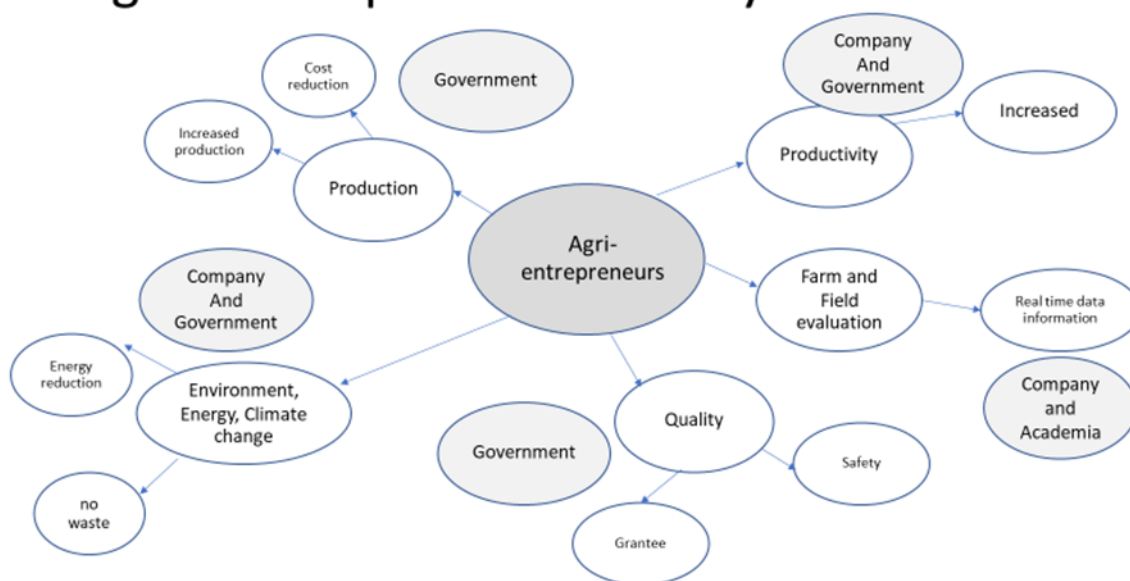
วันศุกร์ที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

1. การนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มการประเมินผลโครงการโดยผู้เข้าร่วมทรัพยากรบุคคลและการนำองค์กร
2. การจัดทำแผนปฏิบัติการติดตามผลโดยผู้เข้าร่วมแต่ละคนสรุปและปิดเซสชัน ออกเดินทางจากผู้เข้าร่วมจาก

ไทเป

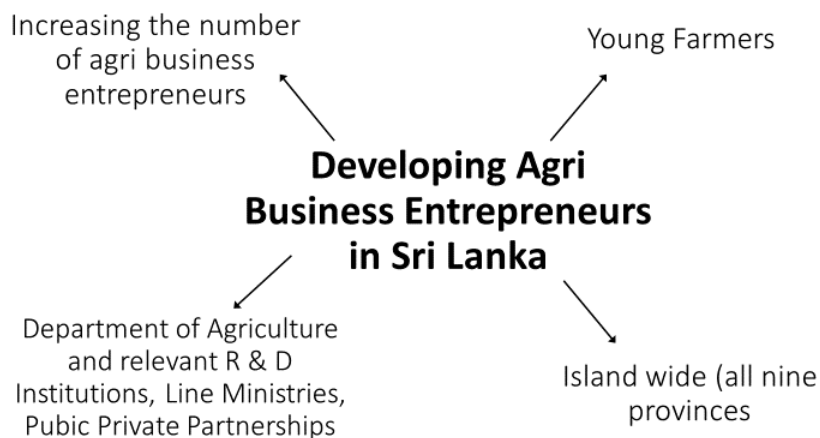
1. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศไทย เน้นระบบการส่งเสริมองค์ความรู้จากภาครัฐเป็นหลัก มีการพัฒนาระบบการเพาะปลูกน้อย เนื่องจากพื้นที่แปลงเกษตรกรรมมีลักษณะค่อนข้างเป็นระบบแปลงใหญ่ ต้องมีการรวมกลุ่มในการพัฒนาสินค้าร่วมกันในแต่ละชุมชน โดยมีระบบการรองรับการจัดจำหน่ายสินค้าโดยเอกชนเป็นหลัก (รูปที่ 23)

Agri – entrepreneurial Ecosystem - Thailand

รูปที่ 23 การวางแผนผังในการพัฒนาระบบการเกษตรในประเทศไทย

2. ระบบนิเวศเกษตรในปากีสถาน ระบบการศึกษาที่ส่งเสริมให้เกิดการคิดคิด ความง่ายในการทำธุรกิจ เข้าสู่เมืองหลวง
3. ระบบนิเวศเกษตรในอิหร่าน การทำงานแบบหลายบรรทัดสามารถเพิ่มผลกระทบสร้างงานใหม่ มีบริษัทเอกชนสนับสนุนการตัดสินใจ
4. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศฟิลิปปินส์ จัดทำแผนที่ระบบนิเวศของผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่เหมาะสมและคำแนะนำสำหรับสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อยกระดับผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่ยังเยาว์วัย
5. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศศรีลังกา มีการแนะนำและจัดหลักสูตรธุรกิจการเกษตรในหลักสูตรปริญญา (เพื่อสร้างความสนใจ) ให้กับเกษตรกรรุ่นใหม่ (รูปที่ 24)

รูปที่ 24 การวางแผนผังในการพัฒนาระบบการเกษตรในประเทศศรีลังกา

6. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศเวียดนาม กล่าวว่าในอนาคตต้องอาศัยระบบเทคโนโลยีจากภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก รวมทั้งความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ

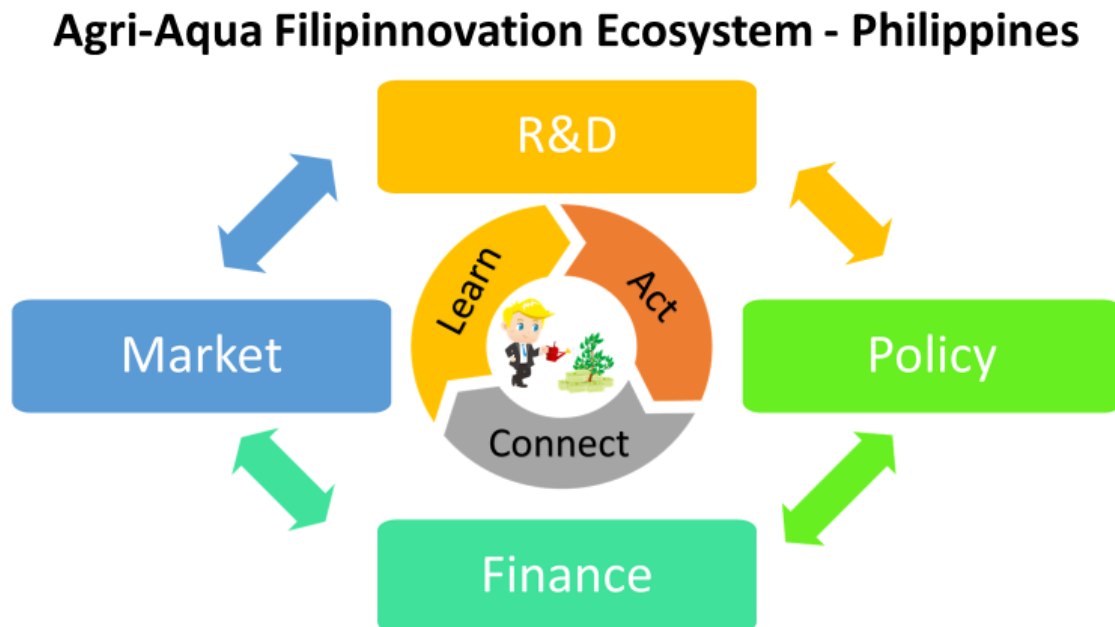
7. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศอินโดนีเซีย กล่าวว่า ควรมีการรวบรวมความคิดสถานการณ์ต่าง ๆ ในประเทศ (รวมถึงผู้ที่อยู่รอบนวัตกรรม & ผู้ประกอบการเทคโนโลยีการเกษตรนวัตกรรมแนวโน้มนวัตกรรมรูปแบบธุรกิจนโยบายการเงินและการกระทำโดยรวม สำหรับเยาวชน) จัดทำแผนที่ระบบนิเวศของผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่เหมาะสมและคำแนะนำสำหรับสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อยกระดับผู้ประกอบการด้านการเกษตรที่ยังเยาว์วัย (รูปที่ 25)

Governments with strong policy to create Penta Helix Ecosystem :
(1)Government, (2)Academia, (3). Business, (4) Community and (5) media
To full support agri entrepreneurs.

รูปที่ 25 ภาคการเกษตรของประเทศอินโดนีเซีย

8. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ระบบการพัฒนาภาคเกษตรควรมีความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ด้านตลาด ในการผลักดันสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น (รูปที่ 26)

รูปที่ 26 ภาคการเกษตรของประเทศฟิลิปปินส์

9. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศไทย กล่าวว่า เราจำเป็นต้องสร้างระบบการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง ทั้งนี้ประเทศไทยไม่มีที่ดินขนาดใหญ่ แต่มีนวัตกรรมในการพัฒนาเทคโนโลยีหลักเพื่อเสริมสร้างระบบนิเวศเกษตรทั่วโลก สร้างแพลตฟอร์มเพื่อให้ผู้คนได้รับทรัพยากรจากมัน

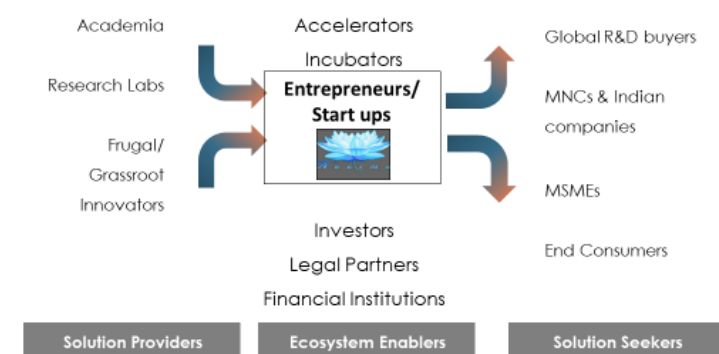
10. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศอินเดีย กล่าวว่าโอกาสและแพลตฟอร์มในการนำเสนอนวัตกรรมให้กับชุมชนนักลงทุนต้องมีคำสั่งนักบินก่อนเพื่อทดสอบความมีชีวิตเชิงพาณิชย์ การยอมรับเทคโนโลยีในอินเดียจะดีขึ้น การฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาทางกฎหมายรัฐบาล ควรเสนอแพลตฟอร์มเพื่อทดสอบการพิสูจน์แนวคิดการเข้าถึงนักลงทุน (รูปที่ 27)

Agri-entrepreneur Ecosystem – INDIA

CONSOLIDATE THE CURRENT ECOSYSTEM	➤ Bring all stakeholders to a common platform ➤ Value proposition for all stakeholders
GROW THE ECOSYSTEM	➤ Connect with global ecosystem ➤ Stimulate others to join the ecosystem
FACILITATE STAKEHOLDERS	➤ Access to information and knowledge ➤ Handholding support

Innovation Ecosystem

"Startup India Hub to be a single point of contact for the entire ecosystem and enable knowledge exchange and access to funding"
- Startup India Action Plan, Jan 2016

รูปที่ 27 ภาคการเกษตรของประเทศไทย

11. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศไทย กล่าวว่าการกำหนดนโยบายที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะ การเข้าถึงการเงิน การสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดใช้งาน รวมทั้งรับรองและทดสอบ

12. ระบบนิเวศเกษตรในประเทศไทย รายงานว่า รัฐบาลต้องมีการกำหนดนโยบายที่ถูกต้อง โดยเฉพาะนโยบาย Agrofood แห่งชาติ 2019 -2020 และนโยบาย Agrofood แห่งชาติ 2020 – 2030 ซึ่งในปัจจุบันมีเพียง 15 - 28% ของเยาวชนชาวมาเลเซียที่มีส่วนเกี่ยวข้องในภาคเกษตร นอกจากนี้ต้องมีการจัดตั้งหน่วย Young Agropreneur ภายใต้กระทรวงเกษตรตั้งแต่ปี 2556 ความช่วยเหลือทางการเงินในสถานที่ รวมทั้งเงินทุนเริ่มต้นและสินเชื่อขยายตัว (ดอกเบี้ยต่ำ)

รูปที่ 28 การรวมกลุ่มจัดทำโครงการเพื่อนำเสนอการจัดทำแผนธุรกิจระบบเกษตรสมัยใหม่

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

■ ประโยชน์ต่อตนเอง

1. ได้ทราบข้อมูลการทำงานด้านงานวิจัย และการส่งเสริมการเกษตร และรูปแบบการจัดการฟาร์มของประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมอบรม
2. ได้ทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี มาใช้กับระบบงานด้านการเกษตรของประเทศไทย
3. ได้เครือข่ายการทำงานจากเพื่อนสมาชิกประเทศต่าง ๆ เพื่อประสานงานความร่วมมือในอนาคต

■ ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

สิ่งนี้จะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในแผนการทำงานโดยเฉพาะในด้านการวิจัยนวัตกรรมที่ทันสมัย จากการแลกเปลี่ยนความรู้จากการเข้าร่วมในกิจกรรมครั้งนี้

■ ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการวิชาชีพในหัวข้อนั้น ๆ

พัฒนาความรู้และเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้นวัตกรรมเกษตร ด้วยแนวคิดและรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลายรวมทั้งสามารถนำความรู้จากการเข้าร่วมในกิจกรรมมาพัฒนางานให้กับองค์กร เพื่อพัฒนาผลการวิจัยและนำความรู้มาสู่เกษตรกร

ส่วนที่ 3 เอกสารแนบ

■ รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการและประเทศที่เข้าร่วมโครงการ

(เอกสารแนบ 1)

■ กำหนดการฉบับล่าสุด (Program)

(เอกสารแนบ 2)

■ เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา (Training Materials)

(เอกสารแนบ 3)

■ รายงานก่อนการเดินทางที่ท่านดำเนินการ (Country Paper-Thailand)

1. จัดทำเอกสารขออนุมัติหน่วยงานต้นสังกัด
2. จัดทำหนังสือเดินทางต่างประเทศ
3. จัดทำเอกสารประกันสุขภาพ และอุบัติเหตุ
4. เตรียมเอกสารสำหรับการบรรยาย Country Paper-Thailand
5. หาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศที่จัดประชุม (ประเทศไต้หวัน)

■ เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation)

(เอกสารแนบ 4)